

ГОЛОС УКРАЇНИ

Влада — Радамі!

Газета Верховної Ради України

◆ № 199 ◆ Субота, 12 жовтня 1991 року ◆

Ціна 5 коп.

ОСІНЬ: ПОРА ВЕСІЛЬ І РЕФЕРЕНДУМІВ

Дехто каже: як же, моваля, так — спочатку Акт про незалежність, а потім референдум — чоне наопаки?

А тому, що така вже історична традиція українських референдумів, дуже, між іншим, давня.

Спочатку — серпень, жнива, нема коли вгору глянути, голова гаряча, серце не на місці...

А вже десь під зиму, вловившись із клопотами і добре подумавши, — стають на рушак.

— Згодні?

— Згодні.

— По добрій волі?

— По добрій...

А вже після цього — благословляють, вітають, святкують.

А потім — живуть со-

бо як людям належить.

І ніяка то не формаль-

ність. Усервіс і — надов-

го.

Фото Івана
ТИТАРЕНКА.

ПРЕЗИДЕНТ ПОВЕРТАЄТЬСЯ, МІНІСТРИ ЙДУТЬ

Занежлившись відпустки Президента РРФСР Єльцина. У четвер вчорашній він повернувся до Москви після 17-денного відпочинку на санітарному курорті. Під час відсутності Єльцина для місти-труду Росії подала у відставку. Вони зринували свого Президента за те, що тогочасна була втрутилася у лівнічній воєн-філіта, які блокують процес економічних реформ.

ВИДАЙТЕ ЗБРОЮ

За націоналізацію якомога озброєння Радянської Армії на території республіки моголосує парламент Азербайджану. Крім того, прийнято резолюцію, в якій містяться вимоги відно-

чим азербайджанських мрозовників з інших республік, а також звелю до всіх офіцерів-азербайджанців повернутися на батьківщину. Якщо не буде досягнуто угоди з Міністерством оборони СРСР, звели депутат від опозиції Гамбаєв, Азербай-джані перешоводитиме введеною техніку та озброєння зі своєї території.

СУСІДИ ДОМОВИЛИСЯ

Назмілення залишаться кордон між Білоруссю і Польщею, встановлений 1949 року. Про це йдеться у договорі про друж-бу, який підписали польський прем'єр Бєлєвський і голова Білоруського уряду Кабач. З'їдемо з договором до кінця ниніш-нього року у Варшаві відкривається Білоруське консульство. А в сільському кордоні з'являться два додаткові КПП, якими во-реституяються тілва польські та жетелі Білорусі.

Т ІЛКІМІ шість республік — Білорусь, Казахстан, Кир-гизстан, Таджикистан, Тур-кменія і РРФСР беруть зараз участь у Москві в роботі Міжреспублікан-ського комітету на під-готовці першої сесії Ве-рховної Ради СРСР ново-го складу. Представники України, Вірменії і Грузії були присутні на його засіданні, від од-ного до кількох разів не спостерігали.

У РІВНОМУ відбулися ус-тановчі збори першого місцевого з'їзду Лів-беральної демократичної партії Радянського Сою-зу, відомої ще як партія Володимирів Жирновсь-кого. Ініціаторами її створення ставля кілька відставних військово-службовців та викладач одного з місцевих вузів. Всі — колишні члени КПРС.

Головними завданнями ЛДП у регіоні ініціатори назвали підліпну боротьбу з українським наці-оналізмом, визнання не-законності державної не-залежності України.

У ПЕРВОМАЙСЬКУ на Лу-ганщині шахтарська го-лодовка, завершившись тим, що позачергова се-сія міськради задово-лила їхні вимоги. Але як тільки вони закінчилися, вони міські зли-нили інші голодувачі. Це були... депутати міськра-ди, котрі протестували проти чинного прийнятого рішення своїх колег. Депутати підтримали во-ді виступів. На май-дан повернулася і ті, хто голодував тут раніше. Те-пер Первомайськ неке-не комісії Верховної Ради.

ЧЕКІСТИ... В РЯСАХ

6

Свещеник Георгій ЕДЕ-ЛШТЕЙН: «До цього чо-гус воїни другий свеще-ник — це якийсь Ко-мітет держбачини, я не знаю свещеника, з яким би співробітником КДБ на моголдині бесі-ду».

Євген **8**
ДУДАР:
Нота
мерові Москви
Гавріїлу Попову
від Гаврила
з Мозамбіка
Подробиці —
в «Трибуні «Куреня»

В ЧОРА оголосили по-передвиговий строк експертів і контролерів за вивезенням і ввезен-ням культурних ціннос-тей України, які правдо-роут в київському аеро-порту «Бориспіль», на товарній станції записні-ці, поштарні, які правдо-рують, черга які мають вантажі і пасажирів. Без візи експерти за кордон з України і не вилізуть. Головна вимо-га стряккіря — підви-щення зарплати, яка складає сьогодні 200—240 карбованців з квіт-невим «павловським» компенсацією.

ЗАШМОРГ ДЛЯ ОРЕНДИ

На шляху до ринку

ДАВНО конфліктували головне територіальне управління «Херсонголовопостач» і орендне підприємство «Херсонпостачабуд», ділячи поняття «конфлікт». Надто загальним, за ним — важкі кроки становлення нашої економіки, перехід від командної до ринкової. У чому ж суть конфлікту?

В. ОХРІМЕНКО, перший заступник начальника територіального управління:

— Господарі матеріальних ресурсів ми, а не орендне підприємство. Воно тільки реалізує те, що ми придбали за грошима. Та й ці орендарі припадає невелика частина цих ресурсів — не більше 40 мільйонів карбованців. Порівняйте з нас і їх інші 680 мільйонів. Орендне підприємство турбується лише про свою економічну вигоду. Ми ж працюємо виключно в інтересах області, постачаємо все необхідне, не розподіляючи ресурси на вигідні й невигідні. Без нас, думаю, економіка області розвалиться.

Отже, головне управління діє про загальне благо, винюче чорнову роботу. А орендарі, виходить, хапають Арику з чобот?

Змушени відразу відкрити цей сумнівний аргумент. Підприємство, керує Ю. Рабінер, теж дивиться на гришки землі. За дев'ять місяців минулого року воно самою собі закупило значну кількість паперу, фарби, поліетиленової плівки, руберойду, силіконових герметиків, антимуляцій. Багато інших дефіцитів — більш як на 30 мільйонів карбованців.

Мабуть, начальство непо-

коїть щось інше в діяльності орендарів. Шо?

— Начальник управління В. Босв хоче задушити оренду, поховати наше підприємство самотійністю розповсюдів Ю. Рабінер. Він організовує нескінченні психологічні та адміністративні атаки на колектив. Володимир Леонітович каже, намагається ліквідувати наше підприємство в квітні 1990 року, видаючи відповідні накази. Арбітражи суди області та республіки визнають дії адміністратора незаконними. На щастя, правовий статус орендного підприємства поки що залишається незмінним. Але ми втомалися відбивати від управління.

Бесумислю, пружина конфлікту — філософія і прантання розподілу матеріальних ресурсів. Ресурси випущені в надрах тоталітарної економіки. Тепер ось уже і оренда напаложилася на ладі модела. І мажорити, і не вмієш в замкнений технологічний цикл, і не відповідає кризовій ситуації. Зате офіційна структура розподілу, яка річ, не буває ледь не героїчної опору рятівника економіки, захисника нації. Прочому ж, колишній бляхує не тільки в провінції. На хтеники №1 сидять у столиці.

Не прагнемо чинити притиски, образити колектив головопостач області, не торгавимось судових тяжб, колишній бляхує не тільки в провінції. Але фант захищається фактом: орендарі кладуть офіційні «товаришні», як

мовиться, на обидві «плати». На фоні їх відчуження роботи добре видно, хто є хто, а також промахи, хитрощі для команд нерозподіленої системи.

В економічних показниках орендарів повинні ажур. Зокрема, вони збільшили обсяги виробничої продукції, збільшили простір системи вантажними операціями, біля службових набились орендного підприємства не крились споживачі, багато матеріалу. Тут система обслуговування клієнтів розрохана на ділові відносини, коли прихили окремого працівника не можуть відграти вирішальної ролі. Найтривалішим наслідком обслуговування є нагусте економіка.

Суваючи з офіційних даних, непотоп працює «Херсонпостачабуд», хоча в економічній ринку його ухилились від дачі інформації про штатний розпис, фонд зарплати, платіжні відписки, ресурси на складах. Однак класи сховати теper важко. «Коммерція» таємнича на інформацію, якою управління посилює свою владу ближче ознайомити з даними, — це приховування своїх «проніс».

На складах «Херсонпостачабуд» виробничої продукції, одержану за договорами, оцінює нерозподілені ресурси більш ніж на 4 мільйони карбованців. Серед них чимало дефіциту — підприємство транспортні засоби, інструменти, наоси, будельне устаткування, ар-

матура, сантехніка... По суті, територіальні підприємства в громадську намеру зберігання матеріалів, на які ченє народне господарство.

Звичайно, орендарі буть на сполох, бо саме вони змушені розподіляти з банком за прострочення реалізації ресурсів. Виходить так, що одні створюють собі беззастережний імідж головних розпорядників цінностей та зводять троя на дефіциті продукції, перетворюють поняття «мистецтво торгувати» в «мистецтво динувати». А інші мають «розхлюбувати нашу», приваблювати цим динитом. У підсумку страждають і споживачі. І орендарі. Одні не хочуть розлучитися зі штучно створеним привілеєм бути або не бути «добрим дядечком». Інші прагнуть мати гнучку систему обслуговування.

Це не просто позиція. Мога про наші застрягання, день, про ринкові відносини, які починають заявляти про себе вже тепер. Мога про гарантію успішного розвитку незалежного України. Ко ми повинні підтримувати? До чого треба прагнути? Відповісти на ці запитання неможливо.

Ю. Рабінер разом з колективом розробляє нову концепцію, нові форми діяльності свого підприємства, мріє про практичну на основі конкуренції, яка здатна швидко, повніше заповнити економічний ринок необхідною продукцією, оперативно врахувати запити споживача. Тільки б що їм не заважало. А що ж головне

управління? Воно погавзує своє майбутнє з тими самими 70 відсотками лімітованих фондів на ресурси, які обіцяють віддати з центру, та ще демонструє сліпу віру в директивні рішення Міністерства економіки України.

Ознайомившись тільки з сервісом, наказом цього Міністерства за №12, не можна загнати, як можуть уживатися в йому очевидні супереччості. Тут перевернутий розподіл, підпринципна, роздрядженість власності, можливість нових форм господарювання. Водночас передбачається організація сучасного централізованого відомства, тільки в столицному апараті якого я нарахував 55 відділів із чисельністю понад 1100 працівників. Навряд чи оповідо-посередницька компанія, яку дається створити на Херсонщині на базі територіального управління, зможе відмовитися від старої багату, старих методів, від утвердження свого права на існування і, що найважливіше, на керування. Міністр до того ж не запитує, чи хочуть «якись там орендарі», які висловлюються в головопостачі, убити до запропонованих ним структур, чи угодяться їм це в знайомих про оренду, кооперацію та ін. Спостерігаються явні крен до мінулого, відступ назад. А це означає, що командирів гар леже на феліч танків підприємств колективів, які орендарі з «Херсонпостачабуд». То нашою нам малі й великі «бояни» розподілу ресурсів?

Іван КАЛІННІЧЕНКО, власний кореспондент «Голосу України», Херсон.

ХІБА НЕМАЄ УМОВ?

(Записки).

Початок на 2-й стор.

тисячі токи «білої валюти», щоб приділяти їй для домогнчих шкільців.

А взагалі тепер ніхто не виконує договорів. І не відповідає за це. Чи не пора вже в парламент розглянути закон про договори на господарські основи? А в порушення закону спитати з усією суверенітету.

Чи не вперше так прикладно на ціл прес-конференції Прем'єр-міністр знав, що нинішній склад Кабінету міністрів це компроміс між політичними та економічними, і компроміс на етичній гіпертрофованій, що це позначалося на діяльності уряду. Там, за межами винятком, майже всі відділи із недавнього минулого, і багатьом просто важко побудувати стереотипні коментарі на адміністративній системі. Всі заклики працювати тільки за командою. Багато бачилих соратників. В. Фоміна притом не можуть вжитися в нову систему управління. На думку Прем'єра, навіть такі знайомі «бійці», як В. Гала, не в курсі ситуації. І в курсі знають думки Прем'єра, не можуть відважитися на явись самостійний крок. Що це — синамізм, перестракування?

Що ж, помилки треба виправляти. І робити впродовж решти ставки на молоді.

Виправдовуючи якомусь міром, нинішній склад Кабінету міністрів. В. Фоміна поставив

риторичне запитання: а хіба в Україні є така ситуація, як в інших республіках? Не гірше, слава Богу. Але чому не найкраще? Хіба для чого немає умов?

Прем'єр-міністр зупинився і на концепції роздрядженості й приватизації підприємств в Україні. Для своєї оцінки тим варіантам, які опубліковані в пресі. У кожного з них є раціональні зерна. А роботи — непотачний край.

Не обійшлося на прес-конференції і без традиційного «Що робити?»

Була і коротка відповідь: виправити помилки, допущені за попередні роки, глибоко змінити монополію держави на власність, повернути робітникам до результатів своєї праці, надати можливість вільно розвиватися будь-якій формі підприємництва, надати право організації чи окремих фізичних осіб, створюючи їхні власні ресурси, структуру, галузь народного господарства, переглянути увалення про нашу економіку як невід'ємну частину колективного чи державного комплексу.

Як бачимо, нічого нового, Прем'єр-міністр Америку не відкрив. Проте чи ми говоримо вже тільки про...

Леонід БРОВЧЕНКО, секретар Прем'єр-міністра «Голосу України».

Розмова з членами Кабінету міністрів «Херсонпостачабуд» Міністерства культури України, які 15 років тому мову.

Після короткого знайомства з записом бригадира Василя Івановича Коркова:

— Чому саме наші бригади були запропоновані виконати демонтаж цього пам'ятника?

— Тому, що ми його монтували і знаємо, як застосовували систему кріплення. Це дуже складна, важка й небезпечна робота. Адже наші в'їзди валять майже 3000 тонн. Висхідну частину гранітних сценій заповнює асфальт заповнювачем. Але від цієї роботи ми відмовилися не могли, бо іншим спеціалістам виконати її було б дуже важке. Застосовувати ж цілсправжній метод не можна, бо під пам'ятником пролягає тунель метро, а поряд — будинки.

Тепер, Василю Івановичу, ще 4-7 років до пенсії, щоб ви сказали відповідно: чи варто було, на вашу думку, приймати депутата Київської міськради, який про демонтаж цього пам'ятника з сукультурною Леніна.

— Кажу щиро й чесно. У мене ще й зараз у голові суперечливі думки. Цей пам'ятник, справді, не становить художньої цінності. Але ж на нього було витрачено кілька мільйонів карбованців, а чому треба виникнути на демонстрації роботи ще сотні тисяч

ахлік пам'ятник на честь Великого Жовтєва од соціалістичної революції в центрі Києва. Ними ді є спеціалісти виконують і демонтажні роботи...

Вадим Мауеренко: «Я тоді в бригаді не працював. Але мені шкода, що робота моїх товаришів пішла на вітер. Хотілось, щоб на цьому місці поставили щось путнє».

Пам'ятник нашоку вождів і революції було сподружено надвизначити мішко, але «грунт» під п'єдесталом виявився ненадійним.

Микола ХРЕНКО, оглядач «Голосу України», Київ.

Олег Мошков: «Своїми руками робили і своїми ж руками руйнуємо».

Фот Сергія КОВАЛЮКА.

**МОВА БІЗНЕСУ —
УКРАЇНСЬКА**

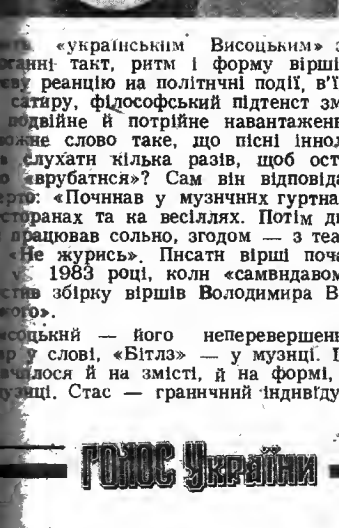
[illegible]

Фото Володимирів БІЛКЕЯ.

Володимир ТЕТЕРУК,
спеціальний яореспон-
дент «Голосу України».

українська універсальна товарна біржа

Українська Універсальна Товарна Біржа — лідер ринкових структур України! МИ ДОПОМОЖЕМО ВАМ:

— зооцінити час на пошуки партнерів по бізнесу
— отримати інформацію про товари, що Вас цікавлять

— швидко збільшити прибуток і товарообіг.
ДО ВАШИХ ПОСЛУГ: понад 150 брокерських фірм, зорєстрованих на цій біржі, які за Вашим дорученням можуть укласти угоди по купівлі—продажу будь-якого товару: від будматеріалів і автомобілів до продукції нафтопереробної промисловості і агропромислового комплексу.

Якщо Ви не стали членом або фіндотомом Української Універсальної Товарної Біржі, але хочете вигідно вкласти кошти і отримати максимальний прибуток, Ви можете **ПРИБАТИ БРОКЕРСЬКЕ МІСЦЕ** на ній. Брокерське місце дає Вам право на відкриття брокерської контори і користування усіма послугами біржі.

КОТИРУВАЛЬНА ВАРТІСТЬ ОДНОГО МІСЦЯ — 660 ТИСЯЧ КАРБОВАНЦІВ!

Детальний перелік товарів, запропонованих до продажу, друкується один раз на два тижні у всеукраїнській комерційній газеті «Посередник».

КОМІСИЙНІ ВІДРАХУВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ УНІВЕРСАЛЬНОЇ ТОВАРНОЇ БІРЖИ — ЛИШЕ 0,5% ВІД СУМН УГОДИ!

Торги проводяться щотижня у повільній № 6 Республіканського центру вистовок і ярмарків (пр. академіка Глушкова, 1). Початок — 11.00.

Адреса виконавчої дирекції біржі: 252029, м. Київ, Музейний провулок, 10, кімн. 104, 112.

Телефони для довідок: 293-48-65, 261-63-33, 291-07-61. Телефакс: 228-56-84.

**УКРАЇНСЬКА УНІВЕРСАЛЬНА ТОВАРНА БІРЖА
ЧЕКАЄ НА ВАС!**

ІНКОМРЕЗЕРВ

**ДО УВАГИ
КЕРІВНИКІВ
ПІДПРИЄМСТВ,
ОРГАНІЗАЦІЙ,
УСТАНОВ!**

ТІЛЬКИ 2 МІСЯЦІ

з 15 жовтня до 15 грудня 1991 року

страхова компанія «ІНКОМРЕЗЕРВ» проводить пільгове страхування майна підприємств, організацій та установ —

з частковою

**КОМПЕНСАЦІЄЮ
страхової сплати
після закінчення строку договору.**

тарифні ставки

НИЖЧІ за державні

ЗАПРОШУЄМО

ВАС

Адреса: Київ, вулиця Чигоріна, 12, кімн. 8, 9.

ДО

Телефон: 268-05-50.

СПІВРОБІТНИЦТВА

ФІНАНСОВА ГРУПА ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКОГО КОМЕРЦІЙНОГО БАНКУ

Фінансова група Західно-Українського Комерційного Банку з 15 жовтня 1991 р. оголошує публічну передплату на:

**АКЦІЇ ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКОГО МІЖНАРОДНОГО БАНКУ
(WEST-UKRAINIAN INTERNATIONAL BANK).**

що є правонаступником Західно-Українського Комерційного Банку.

Західно-Український Міжнародний Банк розташований на історичному перехресті традиційних торгових зв'язків схід—захід, займає ключові позиції у кредитно-фінансовій системі Західного регіону України.

Західно-Український Міжнародний Банк працює у найкращих традиціях банківської практики, проводить операції у будь-яких іноземних валютах, успішно поєднує сучасні досягнення світової економічної думки з досвідом, енергійністю та професіоналізмом банківського персоналу.

Акції Західно-Українського Міжнародного Банку можна придбати за адресою:

Головний розрахунковий центр: 290000, м. Львів, ГСП, вул. Мавковського, 67. Телефон: (032) 73-05-20; 73-05-41; 73-05-60. Телефакс: (032) 750-341; 750-368. Телеграм: 234321 БАНК. ТЕЛЕКС: 234199 ZUKR SU.

БАЛАНС БАНКУ НА 1.09. 1991 РОКУ (в крб.)

АКТИВИ:	
1. Каса	2 480 015
2. Кошти на резервному рахунку Національного Банку України	4 228 400
3. Кореспондентський рахунок у Національному Банку України	16 471 652
4. Дебіторні банку	642 995
5. Кредити, надані банком	50 356 015
6. Позики іншим банкам	
7. Основні засоби і госп. витрати	528 834
8. Відкриті кошти за рахунок прибутку	1 653 195
9. Інші активи	1 810 654

8'сього активів: 78 171 760

ПАСИВИ:	
1. Статутний фонд	8 277 587
2. Резервний фонд	422 377
3. Інші фонди	78 617
4. Розрахункові рахунки клієнтів	36 074 579
5. Депозитні рахунки клієнтів	7 331 878
6. Кредити, отримані в інших банках	20 500 000
7. Інші кредити	3 445 774
8. Прибуток	2 040 948

8'сього пасивів: 78 171 760

Баланс Західно-Українського Комерційного Банку за II квартал 1991 року становить 59 294 539 карбованців.

Заявлений статутний фонд Західно-Українського Міжнародного Банку — 50 000 000 крб., поділений на 500 000 іменних акцій

номинальною вартістю 100 крб. кожна.

Придбавши акції Західно-Українського Міжнародного Банку, ви ставте співвласником одного з найбільш перспективних та авторитетних комерційних банків України.

Дивіденди, отримані від акцій Західно-Українського Міжнародного Банку, дадуть вам можливість забезпеченого існування та гарантованої фінансової незалежності.

БАНК ВАШОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Регіональні представництва починають передплату на акції з 28 жовтня 1991 року:
Харків 2-97-52, 6-43-21;
Херсон 40-64-69, 32-44-07;
Кривий Ріг 74-49-14, 23-61-17;
Ялта 32-69-33, 32-97-81;
Одеса 66-00-33.

НІМЕЦЬКА КЛАСКА НА СЛОВ'ЯНСЬКІЙ ЗЕМЛІ

Почнемо з довідки: сучасні перших іноземних мандрівників, що побував у нашому краї в X столітті — німецький купець-торговець і дипломат Бруно. З того часу почалася історія відносин наших народів. Слов'яни, буди в них різні періоди. Тому прямою констатувати, що 18 жовтня в Києві, Харкові, Одесі та Львові розпочається тиждень німецької культури в Україні.

— Ми хочемо продемонструвати рівень нашої духовності, відкритості до руйн другої світової війни — скавав на прес-конференції в Мінкультури консул ФРН у Києві Генріх Кнеппе. Граф фон Бассовіц, член парламенту, розповів про те, як ми не забули історію. І хочемо завжди робити явища з трагічного минулого.

Свято відкривається концертом Мюнхенського філармонічного оркестру — приміщення Державного академічного театру опери і балету України імені Тараса Шевченка. Упродовж тижня гості репрезентуватимуть свою програму концертами Шугартського концертного хору, квартету «Дафні», рок-гурту «Діамаунт», симфонічного Бюльського театру «Коміше опери».

На відкриття, Тижня до Києва прибує міністр закордонних справ ФРН Г. Д. Геншер. Він також планує провести зустріч з провідними політиками України.

Але виклике подія організації цієї Тижня нашою стороною. Організатори прес-конференції поінформували присутніх, що картки акредитації для журналістів передано.

Володимир СТАНІСЛАВЧУК, Тарас ПЕТРОВ.

НЕМАЄ СІРНИКІВ! КУГУЙ, Е ГЛАТИНУ!

Мабуть, читачі нашої газети, який «перевантаження» проблем, тотального дефіциту, цінамо буде дивуватися, що один з товарів (принаймні, на Заході) значно вище у ціні, ніж вартість, став доступним широкому загалові покупця. Десь про найбільшороздільні з металів — платину. Вперше від 1985 року вона коштує... дешевше за золото. Справа пояснюється просто: недавно центральні банківські структури колишнього СРСР, але одержали парі мільярдів доларів, виклику на західні ринки значну кількість платини. Отже, якщо побачити в магазині перстень або коліє з цього металу, беріть, не вагаючись. Зробити вигідну покупку! Там більше, що обміняти коліє на сірники — діло елементарне...

ПО ПЕРІІ СЛОНА ЕОДИЛИ

Ні поки що до цього ще не дійшло: слонів як диківнику арміями не показують. Але не виключено, що невдовзі «короля тварин» чекає саме така доля. Адже коніний слон нещасний з моменту свого народження. Тому, що має бивні. А вони (у просторіччя — слонові кістки) — дуже високо чіпляються серед любительів доріжок і «світлинних дрібниць». Тому на слонів полюють нещадно. Ваконери у різних країнах Африки цією метою використовують навіть гармати.

Інформ-шоу

Не можна сказати, що тамтешній ампіт не створює танам станом справ. По-заминному року кілька країн, де поговлів слонів різко падає, виступили за повне припинення торгівлі слонов'ячою кісткою. Деякі з цих країн вжили ще суворіших заходів. Приміром, у Кенії за браконьєрське вбивство слона внаслідок засуджується до смертної кари. Що ж до «товару», то він — офіційно — зникнувся на місці, як ото відбито на знімку з англійського журналу «Економік», представники коніійських властей спалюють бивні, добулі браконьєрами.

ПРЕДМЕТ ПАРИ — ХОНЕККЕР

Берлінський тижневик «Екстра» втлів непоганий жарт, виступивши на тамтешній кулуїтній сцені. Хонеккер. Що ці люди (а багато хто сприйняв її за «оригінал») довелися всту-

хати — то ні у казці сказати, ні пером описати («Дитини, аде злочинці»). «Ненавиджу, я відчуваю, ненавиджу богу бацу по людину». «Хонеккер — особистість, і зустрічати його слід з повагою».

Поки у нас «нагорі» вирішують, як віддати Німеччині заклад викраденого (чи ні ж) Хонеккера, тамтешня преса вже описує торжеству камеру у берлінській тормі «Мобіта» де сидітиме коніційний шеф НДР, якщо врешті-решт опиниться «вдома».

Особливим є парі, на яке вже встигли закластися «кадрові» мешканці згаданої тормі. Згідно з ними, перший, хто побачить Хонеккера у торжеству дворі, виграє тищу марок. До речі, а чи не поширять це парі й на нашу територію? Приміром, останній, хто побачить «вождя першої в історії Німеччини державних трудящих», має право на відрадіанський земель (перед його відвідує німецьким властям), але він виграє тищу марок, а не тищу тисячу карабана...

ГОЛОС України

Газета Верховної Ради України

Головний редактор

Сергій ПРАВДЕНКО

Редактори:

Анатолій ГОРЛОВ

перший заступник

головного редактора

Олександр БІЛИК

заступник головного

редактора

Олександр ЕМЕЛЬЯНОВ

член-кореспондент

АН України

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ

заступник головного

редактора

Людмила САМОЙЛЕНКО

заступник головного

редактора

Борис СНОДРЕНКО

заступник головного

редактора

Анатолій СОЛОНСЬКИЙ

редактор «Іздуку

кореспондентської

заванта

Віталій СУДАВ

відповідальний

секретар

ДОБРЕ ТОРГУВАЛОСЬ

[Майже за Степаном Рудаківським]

Чи в Києві, чи в Полтаві
(звідси йзався — не знаю)
по крамкам чумак ходять
те й дикотію питає —
— Якої дикоті? —

— продавець
лише оти не мовляв.
Та я зроду й не бачив
товару такого.

— Ну, рад так, — чумак
визнався, —
— з твоєї ласки
куплю дітям на гостинці
домашню ковбаску.

Та щоб горілки м'якшій,
щоб смачній, м'якшій,
Продавець — мов

спілкувався,
стала сестрини.
Ви що, дідку,

не нормальний?
Чи з іншого світу?
Самі раба до десь дістали
чи не дістали?

Тапер чумак лупить очі:
— Дикотіє та й тільки.
Та що відіст? Куплю, —

хоч кавур горілки,
Розуваж у підорвіті
коруму чи крамичку.

А ти, крам — не замітка,
ах лямко дивитися.
Став серадо у хвості —

іншеж не мігоче.
Ковчак добийся до прилавка
те й подає гроші.

А кормикар — не дивлячись:
— Дев'яте купоні!
А чи хочеш той п'ятак,

хоч серце холодне,
бо вже його одінули
та й, шельми, селітось:

Без купоні лише повіт
тапер продотесь.
Чумак мукх потилицю,
дівлячись доволі:

Снілсь їзав, а текого
ні бачив нікого.
То мірону ж вам жилось,
добре торгувалось,
що з товару личі повіт
не продотє осталися!

Анатолій СОЛОНСЬКИЙ.

«ВЕСЕЛІЕ РЕБЯТА»

НОТА МЕРОВИ МОСКВИ ГАВРИЛУ ПОПОВУ
ВІД ГАВРИЛА З МОЗАМБІКА

Трибуна «Куреня»

Описує і сидить досі. Правду казучи, яким слонів. Описує, як мій предшвирт і податників. А Клава, як коніна людина легкою поведінкою легко пристосувалася до нової ситуації.

Міжконтинентальний конфлікт у них виник після того, як він по телебаченню сказав, що не дасть «в обиду» жодного російського і загострив після того, як Травін побирав «русько-зачинчанам» Молдову. «Ребята, мы вас не бросим!».

Клава категорично заявила Олександрові:

— Перелици на мене дом і тачку...

Той подкавився, чи вона з нею впадала чи на небо збірається? Вона відповіла:

що нікуди не збірається. Мозамбік їй подобається. Але вона, як і національна меншість, має право на автономію. І доб'ється, що Мозамбік приєднають до Москви. Разом з Олександром савіноформію і... прочитав, як вона сказала, — про культури і бектема...

Олександр який ливітків провів на фермі, вилосювся не зосам дипломатично. Олександр! Вона кричала, що вона «старший брат», сьогодні релетусь, що вона «національна меншість». Прийшла до мого хати, відрадіувала червою мовою працю, а тепер нахабно заявляє, що вона тут хазяїн.

Клава не те дичино загавляла. Так склалася історія чесна...

Отану у нас політична ситуація. До речі, Олександр, лезавиже, що до Клави час від часу найдаже якісь, вивчає, хахаль. З Москви. Так ото до вас високо поставлений мере прохави усього «русько-зачинчаного» населення Мозамбіка. Забезпечте ваших столичних хахалів вашими столичними полами. Щоб оті «веселі ребята» не роз'їжджали по Мозамбіках. Придістро-в'ях Донбаск. Крима, не промискували, вивчає за не зовсім дипломатичний вислів, мордобіте.

При цьому зостається з вошанкою до всіх розумних і чесних людей Гаврилу.

Хутір Мозамбік. Другий місяць після гучаческського перелету.

До друку подав Євген ДУДА, Маа Сергій ФЕДЬКА.

